

15 de setembre: La Mare de Déu dels Dolors

Text de l'Evangelí (Lc 2,33-35): En aquell temps, el pare de Jesús i la seva mare estaven meravellats per les coses que es deien d'ell. I els beneí Simeó, i digué a Maria, la seva mare: «Vet aquí que aquest està posat per a ruïna i aixecament de molts a Israel, i com a senyal que serà contradit -i a tu mateixa una espasa et travessarà l'ànima-, perquè siguin revelats els pensaments de molts cors».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Una espasa et travessarà l'ànima»

P. Abat Dom Josep Mª SOLER OSB Abat Emérit de Montserrat
(Barcelona, Espanya)

Avui, en la festa de la Mare de Déu dels Dolors, escoltem una frase esfereïdora en boca de l'ancià Simeó: «I a tu mateixa una espasa et travessarà l'ànima» (Lc 2,35). Afirmació que, pel context, no apunta únicament a la passió de Jesucrist, sinó al seu ministeri, que provocarà una divisió en el poble d'Israel, i per tant un dolor intern en Maria. Al llarg de la vida pública de Jesús, Maria experimentà el sofriment pel fet de veure Jesús rebutjat per les autoritats del poble i amenaçat de mort.

Maria, com tot deixeble de Jesús, ha d'aprendre a situar en un altre context les relacions familiars. També Ella ha de deixar el Fill a causa de l'Evangelí (cf. Mt 19,29), i ha d'aprendre a no valorar el Crist segons la carn, tot i que segons la carn havia nascut d'Ella. També Ella ha de crucificar la seva carn (cf. Ga 5,24) per a poder-se anar transformant a imatge de Jesucrist. Però el moment fort del sofriment de Maria, allà on ella viu més intensament la creu és el moment de la crucifixió i la mort de Jesús.

També en el dolor, Maria és el model de perseverança en la doctrina evangèlica tot participant dels sofriments del Crist amb la paciència (cf. Regla de sant Benet, Pròleg 50). Ho ha fet tota la seva vida, i sobretot en el moment del Calvari. Aquí esdevé tipus i model per a tot cristià. Perquè ha estat estretament unida a la mort de Crist, també ho està després a la seva resurrecció (cf. Rm 6,5). La perseverança de Maria en el dolor, per fer la voluntat del Pare, li val una nova irradiació en bé de l'Església i de la Humanitat. Maria ens precedeix en el camí de la fe i del seguiment del Crist. I l'Esperit Sant ens condueix a participar amb Ella d'aquesta gran aventura.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Així com hem d'estar agraïts a Jesús per la seva Passió, soferta per amor nostre, així també hem d'estar plens de gratitud cap a Maria Santíssima pel martiri que, en morir el seu Fill, va voler suportar voluntàriament per a salvar-nos» (Sant Albert Magne)
- «Al peu de la creu, Maria juntament amb Joan, el deixeble de l'amor, és testimoni de les paraules de perdó que surten de la boca de Jesús. Dirigim a Ella l'antiga i sempre nova oració de la Salve Regina, perquè mai es cansi de tornar a nosaltres els seus ulls misericordiosos i ens faci dignes de contemplar el rostre de la misericòrdia, el seu Fill Jesús» (Francesc)
- «Maria és l'Orant perfecta, figura de l'Església. Quan la invoquem, ens adherim amb Ella al disseny del Pare, que envia el seu Fill a salvar tots els homes. Com el deixeble predilecte, acollim a casa nostra la Mare de Jesús, convertida en mare de tots els vivents. Podem pregar amb Ella i pregar-la. La pregària de l'Església és com portada per la pregària de Maria. Se li uneix en l'esperança» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.679)